

ŻYCIE EWANGELIA

ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO, *C* Łk 3,15-16.21-22* 10.01.2016

Gdy lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w sercach co do Jana, czy nie jest on Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: „Ja was chrzczę wodą; lecz idźcie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemienia u sandałów. On chrzcić was będzie Duchem Świętym i ogniem”. Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego w postaci cielesnej niby gołębica, a z nieba odezwał się głos: „Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie”.

Scena chrztu określa fakt, że Jezus wchodzi na scenę świata nie w sposób spektakularny, lecz jako ktoś nieznan, anonimowy. Widzimy Go nawet, jak razem z grzesznikami czeka na chrzest Janowy. Możemy zatem stwierdzić: Jezus, jeden z nas, nasz brat, oczekiwany, uczestniczy w naszej ludzkiej kondycji, w naszej ludzkiej nędzy. Natychmiast jednak stykamy się z paradoksem: ów nieznan, anonimowy, wmieszany w tłum człowiek powinien zostać rozpoznany, zidentyfikowany, nie może zostać pomyłony z innymi, nie można Go utożsamiać nawet z kimś tak niezwykłym, jak Jan Chrzciciel. A zatem – jeden z wielu, a jednocześnie ktoś wyjątkowy. Ten, kto staje przed nami „odziany w słabość”, jest w rzeczywistości kimś, kto jest „najsilniejszy”. Zadaniem Jana, jako proroka, jest tylko obudzenie oczekiwania, skierowanie uwagi na kogoś większego od niego i odwrócenie jej od siebie. Spojrzenie wiary powinno skierować nasz wzrok we właściwym kierunku; nie powinniśmy dać się rozproszyć przez rzeczy czy osoby, które są tylko środkami, a nie punktem dojścia. Uznać, że Chrystus – w ukryciu codziennego życia, w zwykłych szatach, w skromnej postaci – jest jedyny: na tym właśnie polega wyznanie wiary.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy jestem świadomy, że Chrystus wziął na siebie także i moje grzechy? Czy przepraszam Boga za swoje grzechy?

Do wykonania: Przeżyj ten tydzień bez grzechu ciężkiego i świadomie popełnionego grzech lekkiego.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

11.01 (poniedziałek) Wspomnienie św. Honoraty, dziewicy

Życiorys Honoraty spisał jej rodzony brat, św. Epifaniusz, biskup Pawii. Była najmłodszą z czterech siostr (oprócz niej św. Epifaniusz miał także siostry: Specjozę, Luminozę i Liberatę). Honorata żyła w V w. w Pawii. Św. Epifaniusz osobiście nałożył na głowę siostry welon dziewiczy na znak oddania się jej na wyłączną służbę Panu Bogu. Kiedy w roku 476 Odoaker, król Gotów, zdobył i złupił Pawię, wziął do niewoli wśród wielu obywateli także Honoratę. Dopiero św. Epifaniusz musiał wykupić brankę z jego rąk, wraz z wielu innymi. Zasnęła w Panu otoczona powszechną cziłą. Życie Honoraty pełne było modlitwy, miłosierdzia i oddania ludziom, którzy darzyli ją powszechnie cziłą. Zmarła około 500 roku.

13.01 (wtorek) Wspomnienie św. Hilarego z Poitiers, bpa i doktora K-ła

Urodził się ok. 315, a zmarł 367 w Poitiers we Francji. Urodził się w pogańskiej rodzinie patrycjuszów. Studiował retorykę i filozofię. Bardzo wcześnie zawarł

związek małżeński. W wieku 30 lat przyjął chrzest z żoną oraz córką Abrahą i poświęcił swe życie służbie Kościołowi. W 350 roku został prawdopodobnie pierwszym biskupem Poitiers (wtedy Pictavium). Walczył z ekspansją arianizmu, co przysporzyło mu wrogów i doprowadziło do tego, że na podstawie fałszywych oskarżeń został skazany na wygnanie (przebywał na nim w latach 356 do 361). Hilary - człowiek z natury ugodowy - próbował pogodzić ze sobą założenia teologii Zachodu i Wschodu, którą zgłębiał w czasie swej banicji w Frygii (Turcja). Był kierownikiem duchowym Marcina z Tours (Św. Marcin przyjął od niego chrzest). Zmarł w 367 roku w rodzinnym mieście i został pochowany w kościele St-Hilaire-le-Grand.

15.01 (piątek) Wspomnienie św. Pawła z Teb, pustelnika

Urodził się w Tebach - starożytnej stolicy faraonów - w 228 r. Za jego czasów Teby były już tylko małą wioską. Pierwsze lata spędził szczęśliwie w domu rodzinnym. Odebrał bardzo staranne wychowanie, biegle władał greką i egipskim. Wcześniej stracił rodziców i odziedziczył po nich pokaźny majątek. Gdy miał ok. 20 lat, w 250 r. rozpoczęły się prześladowania Decjusza. Dowiedziawszy się, że jego szwagier-poganin, chcący przejąć jego bogactwa, planuje wydać go w ręce prześladowców, Paweł porzucił wszystko, co posiadał, odszedł na pustkowia i zamieszkał w jaskini. Prześladowanie trwało krótko, bo zaledwie dwa lata, ale Paweł tak dalece zasmakował w ciszy pustyni, że postanowił tam pozostać na zawsze. Jako pustelnik spędził samotnie 90 lat! Przez cały ten czas zanosił do Boga swe gorące modlitwy, żywiąc się tylko daktylami i połówką chleba, którą codziennie przynosił mu kruk. Kiedy był bliski śmierci, odwiedził go św. Antoni, pustelnik. Tego dnia kruk miał przynieść Pawłowi cały bochenek. Nagość swego ciała od znoju i chłodu chronił Paweł jedynie palmowymi liśćmi. Legenda ta znalazła swoje odbicie w herbie zakonu paulinów, którzy obrali sobie św. Pawła Pustelnika za swojego głównego patrona: kruk na palmie z bochenkiem chleba. Zmarł mając 113 lat w 341 r. Miał oddać Bogu ducha, spoczywając na rękach św. Antoniego. Kiedy ten był w kłopotach, jak wykopać grób dla przyjaciela, według podania miały zjawić się dwa lwy i ten grób wykopać.

WARTO WIEDZIEĆ

W najbliższą niedzielę, 17 stycznia, rozpoczyna się TYDZIEŃ MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN. Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan trwa od 18 do 25 stycznia. Termin ten został zaproponowany przez pioniera ruchu ekumenicznego, Paula Wattsona z USA, aby obejmował czas między dniem wspominającym św. Piotra (18 stycznia – niegdyś w rzymskim kalendarzu święto katedry Apostoła), a dniem upamiętniającym św. Pawła (25 stycznia – święto jego nawrócenia), co miało mieć symboliczne znaczenie. Tygodnie Modlitw o Jedność Chrześcijan przygotowywane przez Światową Radę Kościołów i Papieską Radę ds. Popierania jedności Chrześcijan odbywają się od 1968 r.

Peregrynacja obrazu Matki Bożej Kozielskiej w Tounton – na zaproszenie tamtejszej wspólnoty parafialnej i jej duszpasterza (ks. Tomasza Siembaba) w przyszłą niedzielę (17/01/2016) odbędzie się już II spotkanie z Matką Bożą w ikonie Kozielskiej (poprzednie odbywało się w czasie roku jubileuszowego 50 lecia naszej parafii w 2012). Prosimy wszystkich czcicieli MB Kozielskiej o towarzyszenie modlitwom, aby nawiedzenie tamtejszej parafii obfitowało w obfite łaski wyproszone przez Maryję.

POLSKA PARAFIA ŚW. ANDRZEJA BOBOLI
1 Leysfield Road, LONDON W12 9JF

